

NADAČNÍ FOND KMS

Misijní oběžník (září 2011)

- *Narodila se Eliška Klingerová*

S radostí a vděčností našemu Bohu, oznamujeme, že 28.8. se nám v obecní nemocnici v Jinotege Nikaragua narodila Eliška Bendita Nica Klinger Klingerová. Tedy Eliška Požehnaná Nikaragujka Klinger Klingerová.

Letos oslavíme 13-leté výročí našeho manželství. A náš věk už dávno překročil

čtyřicítku. Po celé ty roky jsme věřili Bohu, že nám dá vytoužené dítě. Oba jsme zdraví a nebyl žádný viditelný problém. Bylo mnoho prorocství, že Bůh nám dá dítě. Dokonce „proroci“ určovali čas, který dávno minul. Pak se na nás někteří sourozenci v Kristu dívali, jako že něco určitě mjííme a jestli třeba nemáme v životě nějaký hřích. Jiní nás utěšovali, že přece máme duchovní děti. Já si byla jistá, že podle Bible JE Boží vůle, abychom děti měli. O to víc jsem nerozuměla tomu, proč je nemáme.

Další náš sen byl jít na misii. Když jsme se konečně rozhodli vyjít, ačkoliv jsme nevěděli, kde přesně v Nikaragui nás Bůh chce mít, v Nikaragui jsme NIKOHO neznali, a v Čechách jsme radikálně všechno ukončili a opustili, když jsme se tedy naplno rozhodli, zjistila jsem, že touha jít na misii, byla v mém srdci hlouběji, než touha po dítěti.

Po roce a půl v Nikaragui jsme se připravovali na náš 3měsíční pobyt v deštném pralese mezi lidem Mayangna. Vyklidili jsme byt, kde jsme byli v podnájmu, odevzdali klíče a opět byli na cestách, bez jistot a zázemí. Aniž bychom to věděli, do pralesa jsem odjížděla těhotná. Prala jsem prádlo ve špinavé řece, pili jsme vodu z řeky s kapkami chloru, pili jsme vodu z mladých kokosů, což je silně abortivní tedy potratová, pili jsme čaj z listů papáje proti malárii, pila jsem čerstvé kravské mléko právě nadojené, (normálně by to nikdo nedoporučil kvůli listerióze a bakteriím) občas jsem byla hladová, protože na fazole a rýži už jsme se nemohla ani podívat. Po těle boláky, jeden zhnisal, až se pak doléčil antibiotiky. Cestou z džungle jsme 12 hodin střídavě jeli mokří a střídavě tlačili loďku řekou proti proudu. Byla jsem strašně unavená a myslela jsem, že vzhledem k vypjatým okolnostem mám zas nějaké zpoždění cyklu. Ve městě mi potvrdili těhotenství.

Věděli jsme oba, že dítě se má narodit tady v Nikaragui, když nám ho tady Bůh po tak mnoha letech dal. Je to pro mne stále divný pocit, že naše dítě je Nikaragujka. České občanství vyřídíme až v Čechách a bude mít obojí.

Těhotenství bylo naprosto bezproblémové. Nikdy jsem nezvracela a byla aktivní až do dne před porodem. Bůh nás zaopatřil bydlením, (podnájem) a Eliška má vše co potřebuje a mnoho nad to. Z Čech nám přišel darem kočárek a zavinovačka a české pohádky na DVD a mnoho drobností pro Elišku i dárků pro nás.

Bůh nás ochránil při porodu urgentně císařským řezem a chrání nás stále v místních někdy divokých podmínkách. Mnoho nám pomohli a pomáhají sourozenci z místní církve a to je úžasné svědectví o těle Kristově.

Budiž vzdána Bohu chvála, Všemohoucímu, Věrnému. Jeho cesty převyšují naše cesty a Jeho

plány, úmysly, a záměry převyšují ty naše. A kdo jsme my, abychom Bohu radili, nebo měnili Jeho úmysly. Už teď je Eliška svědectvím o Boží slávě a svědectvím a požehnáním pro mnohé tady v Nikaragui i v Čechách. Radujte se s námi.

Vaši v Kristu Zbyněk, Pavla a Eliška Klingerovi

• *Jirka Dohnal opět v nemocnici*

Žádný z našich misionářů nezažívá tolik útoků na své zdraví jako Jirka Dohnal. Žel, tento příběh má nové pokračování...

Milý bratře, milá sestro, tuto zprávu píšu z nemocniční postele v Pule. V pondělí 12.09. jsem měl opět úraz. Stříkal jsem montážní pěnu do díry ve zdi v kuchyni a plyn z toho spreje se vznítil od plamínku v naší ledničce, která je na plyn. Lednička byla od toho místa víc jak metr daleko, ale plyn ze spreje je asi těžší než vzduch a doplazil se po podlaze až k tomu plamínku pod ledničkou. Mám asi 15% spálenin 2. stupně. Převážně na nohou. Taky mi to vzalo trochu ruce, nos a rty, ale to je zanedbatelné. Uvědomil jsem si, jaká to byla milost, že jsem se hned instinktivně vrhl na zem, zavřel oči a pusy, abych to nevdechl. To by pak asi dopadlo mnohem hůř, ne-li nejhůř.

Mám dost velké bolesti na které nemůžu najít žádnou úlevovou polohu. Dostávám Tramal - silný lék proti bolesti, ale moc nezabírá. Takže jsem pěkně vyčerpaný. Jednak z té bolesti a jednak, že v noci toho moc nenaspím. Za každé malé zlepšení děkuji Pánu.

Utěšuji se tím, že Pán má vše ve svých rukou a že mě ochránil a zachoval při životě. Moc nechybělo...

Aktualizace z 20.9.:

V noci z neděle na pondělí nastal obrat k lepšímu. Dokonce jsem spal 3 hodiny v kuse. 5 nocí před tím jsem nespál. Teď už se to pozvolna zlepšuje a včera mě přivezli domů. Spal jsem od 22 h do rána do 4 h, což je úspěch. Bolesti jsem si tedy užil fest. Budu muset brát určité konkrétní

vitamíny, některé v koňských dávkách, prý abych dodal organizmu to, co ztratil v boji s těmi spáleninami. Když se to zanedbá, tak se to může v budoucnu odrazit nějakým jiným závažným onemocněním, které vypadá, že s tím popálením nemá nic společného, a přitom má. Tak dnes šla Kát'a s batohem do lékárny...

Jirka v nemocnici

Budu vděčný za vaše modlitby. Fakt je potřeboji. My všichni tady. Ale já nejvíc. Zdá se, že mi ten zlý jde po krku. Nevím proč zrovna mě, nejsem žádná duchovní šajba, nezakládám 5 sborů ročně, jsem tady 15 let a sbor má sotva 30 členů, jsem taková malá, šedá myška ze které si satan udělal jehelníček. Ale asi tady mám nějaký vliv, nebo co a ten zlý mi nemůže přijít na jméno. Má mě v diáři červeně, protože když se mu nepovedlo před osmi lety, abych úplně duchovně shořel, tak se mě snaží zlikvidovat fyzicky přes všechny ty záhadné úrazy, kdy jsem mohl tak snadno přijít o život, nebo zůstat invalidní. A ani tentokrát jsem neshořel úplně. Jen jsem tak trochu oškvařený, ale to se spraví. A půjdu dal, ať se děje co se děje. I když mi význam toho všeho z většiny zůstává skryt, spokojuji se s tím, že Pán ví co dělá...

Prosím, modlete se za nás. Je to i vaše bitva, vždyť jsem jeden z vás, jsme údy téhož Těla a my jsme i vaši misionáři.

Aktualizace z 23.9.:

Můj stav se rapidně zlepšuje. Každý den mi je líp a líp. Spím sice krátce, ale průběžně pořád. Na nohou se mi vytváří nová kůže. Je pěkně cit-

livá, takže se můžu přikrýt jen plachtou. Cítím se pořád ještě unavený a nemůžu chodit. Nemůžu dát nohy dolů víc jak na pár vteřin. Modlete se taky za Káťu, je moc statečná, ale přetažená. Potřebovala by od Pána nějakou koňskou dávku síly a taky nadpřirozený odpočinek. Děkujeme, že při nás stojíte a podpíráte nás na modlitbách.

Přidávám ještě odkaz na krátké video, když jsem byl v nemocnici:
<http://leteckaposta.cz/761155040>

Jirka Dohnal

• *Samé dobré zprávy*

...přišly od manželů Pszczolkových z JV Asie.

S novými knihami

Nechce se mi tomu uvěřit, je to jako zázrak: knížky, o jejichž přípravě jsme Vás průběžně informovali, byly konečně vytištěny a dorazily až k nám! Jenom připomenu, že se jedná o onen A) slovník místních ryb a B) příběh o

marnotratném synovi (Lk15) formou omalovánky a her pro děti i dospělé. Oba tituly jsou dvojjazyčně (tj. v obchodním jazyce a v domorodé Batulejstině) a jedná se o první(!) knihy v této řeči vůbec. Příprava, ale hlavně produkce (externí tisk) trvala nesmírně dlouho a chvílemi jsem ztrácel naději, že výsledky naší práce ještě uvidím. O to větší šok pro mě byl, když jsem se od Barči dozvěděl, že ji známá zastavila na hřišti s tím, že jim domů došly nějaké knihy a zda náhodou nejsou naše. Zkrátím vel-

mi dlouhý příběh cesty oněch 600 výtisků od tiskaře, přes expedici, po moři, rukama místních obchodníků a známých jejich známých, až téměř „náhodou“ k nám. Hlavní je, že balík dorazil. A dorazil právě v čas, protože jsme také právě dokončili přípravy dalších biblických příběhů v Batulejstině formou ústního podání.

Jako obvykle pokračovala moje oční pseudo-ordinace. Jenom na vysvětlenou: rozhodně si na lékaře oftalmologa nehraju a vždy důrazně vysvětluji, že pokud se naskytne příležitost, tak by měl každý vyhledat skutečnou od-

bornou pomoc. Ale to je právě ta potíž: pro mnoho lidí zde, je taková příležitost nedosažitelná. A díky daru brýlí z ČR, které se tady podle svého „selského rozumu“ a poměrně primitivních „diagnostických“ postupů, snažím předat, mají lidé možnost poprvé si něco přečíst nebo třeba „jen“ dobře vidět na svojí práci. Není divu, že tato pomoc je nesmírně vítaná. A nejlepší nakonec: Čekáme miminko! Porod plánujeme doma v ČR, takže bychom se měli vrátit již během prosince tohoto roku a to pro nás mimo jiné znamená vánoce na sněhu, namísto vánoc na kokosech, což bude pro Sáru dost šok :)! Děsně se už těšíme. Nicméně, do té doby času spousta a my máme ještě hromadu práce.

Jakub, Bára, Sára a miminko Pszczolkovi

K odběru modlitebních dopisů všech misionářů se můžete přihlásit na naší mailové adrese office@nfkms.cz

Finanční dary na misií můžete poukazovat na č. ú. 577409193 / 0300 (ČSOB Praha 1) s příslušným var. symbolem. Na přání vám rádi zašleme složenky. Můžete též využít platební

bránu PayPal na našich webových stránkách. Dary lze odepisovat z daňového základu. Pokud

vás zajímá naše hospodaření, nahlédněte do výročních zpráv na našich webových stránkách.

Naše současné projekty

<i>Země</i>	<i>Název projektu</i>	<i>Číslo projektu (var. symbol)</i>
Chorvatsko	manželé Dohnalovi	200
Keňa	Mešak Okumu	600
Keňa	Podpora chudých a sirotků	610
Rusko	manželé Slánští	700
JV Asie	manželé Pszczolkovi	820
Ukrajina	Pomoc v Cholmovci – Pavel Faul	350
Ukrajina	Zapomenutí služebníci – Pavel Faul	400
Ukrajina	Andrej Borodatyj	1500
Čína	Čínští misionáři	1100
Izrael	Alena Krausová	1400
Izrael	manželé Semjatičovi	2300
Česko	Betel – manželé Tiší	900
Česko	Evangelizace cizinců v ČR - „Ondřej“	1700
Stř. Amerika	manželé Klingerovi	2200
Estonsko	Krátkodobé misijní výjezdy do Estonska	2500
	Obecná humanitární pomoc	300
	Krátkodobé misijní výjezdy - obecně	100
	Správa nadačního fondu	010